

Det marked, det fyldte ca. godt og vel 89 millioner kr. i 2002. Sidenhen har, tror jeg nok, ... jeg sagde en kvart million, men jeg mener, tallet rent faktisk er omkring 280.000 ... borgere, der har benyttet sig af det her og været glade for det her. Og det viser jo selvfølgelig, at der er kommet en helt anden volumen. Der er kommet et helt andet grundlag for, at kunne aftale stordriftsfordele, og dermed også få en anden form for prissætning, end der var dengang, der ikke var sikret en volumen. Med hensyn til den fremadrettede aftale, som vi laver, der kobler vi jo netop dét, at vi sikrer udbudsforretninger, så vi sikrer volumen – parallelt med, at borgerne har den individuelle rettighed, som det udvidede frie sygehusvalg er. Det er altså i virkeligheden to former for salg til det private, der sker. Der sker et stort volumensalg via udbud, og så sker der det enkeltstående ikke forudsigelige salg hver gang, der kommer en fritvalgspatient. Og når det er koblet til volumen, så kan man selvfølgelig få nogle lavere takster. Men spørgsmålet var ganske kort, er der sket overbetaling, og dertil er mit svar nej.

Preben Rudiengaard: Det medførte et spontant spørgsmål fra samrådsspørgsmålsstilleren, det er meget vanskeligt at udtrykke. Så værsgo Jonas – du får igen...

Jonas Dahl: Men det kommer ærlig talt en smule bag på mig, fordi tilbage i 10. september 2008, der havde vi et lignende samråd med sundhedsministeren, og der udtalte ministeren – citat: ”I synes, at betalinger til privathospitalerne er for høje – ja, det synes jeg også”.

Jeg har meget svært ved at finde konsistensen i ministerens udtalelser, når vi 10. september 2008 får én ting at vide, og nu i maj 2009 er det noget andet, der er gældende. Hvad mener ministeren rent faktisk?

Preben Rudiengaard: Og så er det ministeren.

Sundhedsminister Jakob Axel Nielsen: To ting ...

Preben Rudiengaard: ... Jonas, du skal lige slukke den.

Sundhedsminister Jakob Axel Nielsen: To ting – for det første, så var aftalen omkring afregning til det private sundhedsvæsen, det var en stor samlet aftale efter det gamle regime. Og der kunne man godt finde diagnoser, som ved en fejl ... hvor der skete en overbetaling – én enkelt diagnose. Det gjaldt for fedme, det er dét, jeg har været ude at sige – for fedmeoperationer, der blev der betalt for meget. Men jeg har aldrig sagt generelt – for perioden 2002-2008 er der blevet betalt for meget. Og dét, jeg spørges om, det er, om man helt generelt, som følge af eksistensen af det udvidede frie valg, har overkompenseret det private og brugt skatteydernes penge til, at nogle læger de kunne leve fedt. Der siger jeg, selvfølgelig kan finde enkeltsager, det vil man altid kunne – altid kunne finde enkeltsager. Jeg kender ikke det nærmere til den enkeltsag, der på et tidspunkt var vist i Ekstra Bladet, men sådan en enkeltsag kan også godt farve mig. Men jeg skal sidde her og svare på det helt generelle omkring udviklingen fra 2002 til 2008, og der må jeg sige, at der blander man pærer og bananer sammen, hvis man siger, at fordi man betalte mere i 2002, dengang der ikke rigtig var noget grundlag. Borgerne kendte fx ikke til deres ret, fordi regionerne eller andre ikke altid var lige flinke til at oplyse om borgernes ret. Og det var altså kun den her lille volumen, der var heller ikke noget udbud af ydelser, og så til i dag – 2008, eller nu ved jeg godt, at vi er i 2009 – men altså i 2008 at have et stort udbud og mange borgere, der er bekendt med rettigheden. Det er et helt anden forretningsmæssigt grundlag, og det giver mig ikke basis for at sige, at vi i hele den her periode har betalt for meget, men vi har sagt i vores regeringsgrundlag fra november 2007, at vi ville have fair konkurrence og lige vilkår. Og der synes jeg, at vi må sige, at vi i april-aftalen fra her 2009 kobler volumen, kobler erfaringer ved øget brug af udbud med det at give patienterne den helt unikke rettighed, som hver enkelt patient har ved at have det udvidede sygehusvalg. Og det, at vi kobler volumen fremadrettet med den individuelle rettighed, det giver selvfølgelig grundlag for, at man kan planlægge sin forretning bedre, og dermed også tilbyde lavere takster.

Preben Rudiengaard: Jonas, du får så tredje spørgsmål nu, og så går vi videre i spørgerækken, så værsgo!